

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ: Η ΚΑΤΑΚΛΕΙΔΑ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗΣ

σχετικά με το πρόστιμο των 6000 ευρώ σε ανυπότακτους και ολικούς αρνητές στράτευσης

Τα διοικητικά δικαστήρια του ελληνικού κράτους έχουν ξεκινήσει να εκδικάζουν τις προσφυγές κατά του προστίμου των 6000 ευρώ που επιβάλλεται στους ανυπότακτους και φυσικά στους ολικούς αρνητές στράτευσης από το 2011 έως και σήμερα. Οι ατομικές αυτές προσφυγές, εκ μέρους ανυπότακτων και ολικών αρνητών στράτευσης, **αφορούν στην προσβολή του προστίμου** που τους έχει επιβληθεί, έχοντας κατά μέσο όρο 5 χρόνια αναμονής μέχρι την εκδίκασή τους. Η προβλεπόμενη διαδικασία είναι **συνοπτική, χωρίς ακρόαση σε δημόσια δίκη με ακροατήριο**, παρά μόνο με μία γραφειοκρατικό τύπου εξέταση φακέλων σε κλειστά γραφεία, ενώ η τελική απόφαση ανακοινώνεται μετά από πολλές εβδομάδες ή μήνες, έξω από την κοινωνική ορατότητα (όπως συμβαίνει εν γένει σε κάθε διοικητικό δικαστήριο). Αυτός είναι άλλωστε ο θαυμαστός τρόπος με τον οποίο το ελληνικό κράτος «εξετάζει» τις αμέτρητες άλλες υποθέσεις **οικονομικής καταστολής και αφαιμάξης των ζώων** των υπηκόων του, ιδίως όταν οι τελευταίοι εντάσσονται **στα χαμηλότερα κοινωνικά και ταξικά στρώματα**.

Η νομική διάσταση των υποθέσεων αυτών, όπου ο νόμος θεωρείται ότι είναι (ή ότι μπορεί να γίνει) αντικειμενικός και δίκαιος, δεν μπορεί παρά να **θολώνει τα πραγματικά κοινωνικά τους διακυβεύματα**. Ιδίως, σε μία εποχή όπου γίνεται ευρέως αντιληπτό -ακόμα και στους πλέον μετριοπαθείς- ότι οι νόμοι θεσπίζονται και διαμορφώνονται **με βάση τις υφιστάμενες σχέσεις κυριαρχίας, εκμετάλλευσης και εξουσίας**, και όχι με βάση το οποιοδήποτε κοινό αίσθημα -ή αντίληψη- περί δικαίου. Έτσι, τα διοικητικά δικαστήρια δεν καλούνται τόσο να κρίνουν και να αποφασίσουν «δικαίως» πάνω σε καθεμία ξεχωριστή υπόθεση που αντιμετωπίζουν, αλλά **να επικυρώσουν και να εδραιώσουν νομικά τις εκάστοτε πολιτικές και κατασταλτικές μεθοδεύσεις** της κυριαρχίας ενάντια στους «από κάτω». Παράλληλα, **απονομηματοδοτούν** με τη χρήση νομικών ορολογιών **το πραγματικό περιεχόμενο** της οικονομικής καταστολής, προσδίδοντας μάλιστα στον κάθε ενδιαφερόμενο **την ψευδαίσθηση της αμφισβήτησης ή της μεταρρυθμιστικής ελπίδας**, ενώ στην ουσία το μόνο που παρέχεται είναι στάχτη στα μάτια των «από κάτω» και **προειλημμένες δικαστικές αποφάσεις** με αμιγώς πολιτικά και ταξικά κριτήρια.

Άλλωστε, **οι ίδιοι νόμοι που επιβάλλουν τα υπέρογκα πρόστιμα** είναι αυτοί που **κρίνουν την ίδια τους τη νομιμότητα**. Οι ίδιοι νόμοι είναι και αυτοί που **οδηγούν σε καθημερινή ομηρία και λεηλασία** (π.χ. μόνο μέσα στο 2017 διατελέστηκαν κατασχέσεις λογαριασμών, μισθών ή επιδομάτων σε ένα εκατομμύριο φορολογούμενους) εκατοντάδες χιλιάδες ανθρώπους ως «μικρούς οφειλέτες του ελληνικού δημοσίου», ενώ ταυτόχρονα οι «μεγάλοι οφειλέτες του δημοσίου», δηλαδή τα αφεντικά, κατά

βάση αφήνονται ανέπαφοι ή τελικά... παραγράφονται. Οι ίδιοι νόμοι είναι αυτοί που **μπορούν να οδηγήσουν τους «μικρούς οφειλέτες» και τους αρνητές αποπληρωμής των προστίμων μέχρι και σε φυλάκιση**, όπως η πρόσφατη περίπτωση ενός άνεργου από την Καλαμάτα που εξαιτίας της άρνησής του στην αποπληρωμή των διοδίων και των λοιπών «νόμιμων κυρώσεων», οδηγήθηκε σε 42 μέρες κανονικής φυλάκισης για λίγες εκατοντάδες ευρώ χρέους.

Η οικονομική καταστολή των ανυπότακτων και των ολικών αρνητών στράτευσης συντελείται μέσω ενός **θεσμικού πλέγματος** που επιχειρεί να τους φθείρει καθημερινά και αθόρυβα, ενώ δεν θα μπορούσε να σταθεί εάν δεν υπήρχαν οι φορείς και τα πρόσωπα για την υλοποίησή της. Από τους **διευθυντές των στρατολογίων** (που φροντίζουν να ενημερώνουν συστηματικά το φάκελο του κάθε ανυπότακτου με κλητεύσεις, ανυποταξίες, μθνύσεις, πρόστιμα 6000 ευρώ και συλλήψεις), τους **αστυνομικούς** των τοπικών τμημάτων (που εκτελούν τις εντολές της στρατολογίας αναζητώντας, ρουφιανεύοντας, τραμπουκίζοντας και συλλαμβάνοντας τους ανυπότακτους), τους **διευθυντές των εφοριών** και τους **υπαλλήλους των δικαστικών τμημάτων** (που φροντίζουν -όπως κάθε καλός νταβατζής- για τη βεβαίωση του προστίμου, τις προειδοποιήσεις για αναγκαστικά εισπρακτικά μέτρα και τις κατασχέσεις-δεσμεύσεις προσωπικών λογαριασμών), τις **«εκτελεστικές ομάδες»** της «υπεράνω όλων» **Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων** (που υποδεικνύουν ως ψηφιακοί ντετέκτιβ ποιοι είναι αυτοί για τους οποίους πρέπει να παρθούν αναγκαστικά εισπρακτικά μέτρα), τους **δικαστές των στρατοδικείων** (που δικάζουν την ποινική διάσταση της ανυποταξίας), μέχρι τέλος τους **δικαστές των διοικητικών δικαστηρίων** που ο ρόλος τους δεν είναι άλλος από το να νομιμοποιούν και να επικυρώνουν τα πρόστιμα, ώστε ο κύκλος των διοικητικών προστίμων να συνεχίσει ομαλά και αέναα να καταστέλλει.

Η κυνική κρατική ομολογία για τον εκδικητικό και ποινικό χαρακτήρα των πολλαπλών προστίμων στους ανυπότακτους του ελληνικού στρατού μέσω δημόσιας δήλωσης του ίδιου του πρωθυπουργού (6/4/17, σε ανοιχτή ομιλία στην κομματική του «νεολαία»), **αναδεικνύει τη χυδαία υποκρισία της αριστερής διακυβέρνησης** που έρχεται πλέον να «καταγγείλει» την «πολλαπλότητα» των προστίμων (μετά από σχεδόν 3 χρόνια αθρόας επιβολής «αριστερών» δχίλιάρων σε δεκάδες χιλιάδες ανυπότακτους), ώστε να τα νομιμοποιήσει άπαξ και επί της αρχής. Κυρίως όμως, **αποδεικνύει με κάθε επισημότητα τον πολιτικό και κατασταλτικό χαρακτήρα του προστίμου έναντι της δόθεν «διοικητικής» φύσης του**, ενώ παράλληλα καθιστά σαφές ότι ο θεσμός της δικαιοσύνης δεν υπηρετεί τίποτα άλλο πέρα από την εκάστοτε κατασταλτική στρατηγική. **Τα διοικητικά δικαστήρια δεν είναι παρά ένα**

ακόμα πλοκάμι στο σώμα της οικονομικής καταστολής, το οποίο επικοινωνεί και συνεργάζεται άριστα με τα υπόλοιπα θεσμικά-κατασταλτικά εργαλεία του κράτους και τρέφεται με το χρήμα (και πολλές φορές το αίμα) των από κάτω, των απόκληρων, των καταπιεσμένων, των ανυπότακτων. Ανθρώπων που ενώ απλά αρνήθηκαν να ενταχθούν στο στρατό και να γίνουν δολοφόνοι στις υπηρεσίες του κράτους, θα σέρνουν για όλη τους τη ζωή ένα δυσβάσταχτο χρέος, πλέον και με το κύρος ενός διοικητικού δικαστή.

Κανένα διοικητικό μέτρο, κανένα εκδικητικό πρόστιμο, καμία κατασταλτική μεθόδευση δεν μπορεί να αποκρύψει το πασιφανές: **η οικονομική καταστολή των ανυπότακτων είναι η εκδικητικότητα μίας ολοένα και πιο στρατιωτικοποιημένης συστημικής στροφής**, την οποία παίρνει ενεργά και το **ελληνικό κράτος** και ο **στρατός**. Μίας αποπνικτικής επιστροφής της αρβύλας, της σημαίας, των εθνικισμών και των φυλετισμών, του πολέμου και των πυρηνικών απειλών, των φρακτών και των κλειστών συνόρων, των στρατοπέδων συγκέντρωσης και της κοινωνικής εκπειθάρχησης στις εξουσιαστικές προσταγές. Από τις **εμπόλεμες και ρημαγμένες περιοχές** της Μέσης Ανατολής και της Αφρικής (από τα δυτικά κράτη, τα ντόπια καθεστώτα και τις θρησκόληπτες ανταγωνιστικές και εναλλακτικές εκδοχές τους), τις **χιλιάδες των πνιγμένων/δολοφονημένων** στα θαλάσσια/χερσαία σύνορα των «ανεπτυγμένων» κρατών, **τη φυσικοποίηση ενός πυρηνικού (ή όποιου άλλου) πολέμου** με επίκεντρο τον милитарιστικό επικοινωνιακό τσαρλατανισμό των ηγετών των Η.Π.Α. και της Β. Κορέας, τα **στρατόπεδα συγκέντρωσης-εξαιρέσεις** εκατοντάδων χιλιάδων προσφύγων/μεταναστών στην Ε.Ε. (εκατομμυρίων παγκοσμίως), τους αναδυόμενους **εθνικισμούς** (όπως στην κάθε Καταλονία), την επανεμφάνιση του **φυλετισμού** με θεσμικούς θώκους (όπως στις κάθε Η.Π.Α. και στην κάθε Γερμανία). Από τη **στρατιωτική διαχείριση των προσφύγων/μεταναστών** στο

ελληνικό κράτος, την **επανεμφάνιση του ελληνικού στρατού** ως «προστάτη της κοινωνικής ομαλότητας» (δηλαδή, ως προστάτη του δόγματος της «ασφάλειας») και ως «κοινωνικού λειτουργού» (δηλαδή, ως κατασταλτικού μηχανισμού), τον **εθνοκεντρισμό** και

τον **εθνικισμό** που διαχέεται σκοπίμως στα χρόνια της «κρίσης», τους **εθνικούς** και **γεωπολιτικούς ανταγωνισμούς** στα Βαλκάνια αλλά και τη Μεσόγειο των Α.Ο.Ζ. και της «Ευρώπης-Φρούριο» όπου επενδύει και ενισχύει το ελληνικό κράτος, μέχρι και τη διάχυση του милитарισμού -μαζί με τη (νεο)ναζιστική εκδοχή του- ως αγωγή, ιδεολογία και θεσμικό/κοινοβουλευτικό εταίρο. **Μίας στρατιωτικοποίησης που ορθώνεται ενάντια στις κοινωνικές εξεγέρσεις** που ξεσπούν σε κάθε γωνιά του πλανήτη, στους **ακηδεμόνευτους κοινωνικούς αγώνες** για την κατάκτηση της ελευθερίας, στις **κοινωνικές αντιστάσεις** ενάντια σε κάθε εξουσία, στην **ελεύθερη μετακίνηση** των ανθρώπων και σε κάθε έννοια **αλληλεγγύης**.

Η **ολική άρνηση στράτευσης**, ως στάση ζωής και ως επιλογή αγώνα, **στέκεται απέναντι στο δολοφονικό μηχανισμό του στρατού** και τις ιδεολογικές/κατασταλτικές του απολήξεις, **αντιστέκεται ευπρόσωπα και δημόσια** σε κάθε милитарιστική προβιά που φορά το κράτος για να κατισχύσει στις ζωές μας, **αρνείται να διαπραγματευτεί** την πληρωμή του όποιου προστίμου επιχειρεί να πλήξει και να απονομηματοδοτήσει τα περιεχόμενά της. Οι προσφυγές αναδεικνύουν μια ακόμα αιχμή, ένα ακόμα πεδίο στο οποίο αποτυπώνεται η **συνολική κατασταλτική στρατηγική** του κράτους και των μηχανισμών του, ενώ φυσικά φανερώνουν το ρόλο της δικαστικής εξουσίας και των διοικητικών δικαστηρίων στη διαιώνιση και την κατοχύρωση της -αρχικά οικονομικής αλλά εντέλει ωμής- καταστολής. Μια κατασταλτική πρακτική που θα φυσικοποιείται και θα διευρύνεται σε όσους/ες αρνούνται να δουν το παράλογο ως λογικό, που θα τιμωρεί όσους/ες αντιστέκονται απέναντι στην κρατική/καπιταλιστική βαρβαρότητα, που θα διευρύνει την οικονομική ομηρία και την εξόντωση σε όλο και περισσότερες κοινωνικές ομάδες.

Απέναντι στην οικονομική καταστολή και τρομοκρατία, στα πρόστιμα των 6000 ευρώ και τις συνέπειές τους, **απέναντι στις επαναλαμβανόμενες διώξεις και τα αυτόφωρα**, απέναντι στην προετοιμασία της πολεμικής μηχανής σε όλο τον κόσμο, **να αντιτάξουμε έναν κόσμο ανεξούσιο, ελεύθερο και αυτοργανωμένο**, χωρίς διακρίσεις και αποκλεισμούς, χωρίς κράτη, έθνη και πατρίδες. Απέναντι στις παλιές και νέες μεθοδεύσεις της καταστολής, **να σταθούμε δίπλα σε όσους/ες αγωνίζονται, να σταθούμε δίπλα ο ένας στην άλλη.**

Ούτε βήμα πίσω...

**ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΟΥΣ ΣΤΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΠΟΛΕΜΟΥΣ,
Η ΟΛΙΚΗ ΑΡΝΗΣΗ ΣΤΡΑΤΕΥΣΗΣ**

**ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΙΣ ΔΙΩΞΕΙΣ, ΤΑ ΠΡΟΣΤΙΜΑ
ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ,
Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ**

Πρωτοβουλία για την Ολική Άρνηση Στράτευσης (Αθήνα)
olikiarnisi.espinblogs.net
Οκτώβρης 2017